

7^H ΕΝΟΤΗΤΑ

Αναφορικές αντωνυμίες

(ὅς, ἥ, ὅ / ὅστις, ἥτις, ὅ τι / ὅσπερ, ἥπερ, ὅπερ)

1. Συμπληρώστε τα κενά των παρακάτω προτάσεων με τον κατάλληλο τύπο της αναφορικής αντωνυμίας ὅς - ἥ - ὅ, από αυτούς που βρίσκονται στο πλαίσιο:

ὅς οἵς ἡ οὗς αἴ ἦν οἴ ὅν ὀν

1. Ἐκ τῶν φόρων φέρουσιν οἱ περίοικοι, τέτακται (= έχει καθοριστεῖ) μέρος τὸ μὲν πρὸς τοὺς θεοὺς, τὸ δὲ τοῖς συσσιτίοις.
2. Οὐδὲν γὰρ ψεύδεται ὑπέσχετο (σ.σ.: ὑπισχνοῦμαι συντ. με γενική).
3. Ἄνδρας δ' ἐπέστησαν ἐδόκουν ἐπιτηδειότατοι εἶναι.
4. Όρῳ γὰρ ἡμῖν ἀντιπάλους προσιόντες ἡμεῖς οὐδεὶς μάχεσθαι μάχομαι συντ. με δοτική).
5. Ἔτεραι δέ γέ εἰσι τῶν τεχνῶν διὰ λόγου πᾶν περαίνουσιν.
6. Σὺ δὲ ταῦτα πάντα ἔχεις οἱ ἄλλοι οὐκ ἔχουσιν.
7. θεὸς φιλεῖ (=αγαπᾷ) θνήσκει νέος.
8. Οὗτοι ἔχουσιν ἐν ταῖς ψυχαῖς νίκην τότε ἐκτήσαντο.
9. Ἔπειψεν πρὸς τὸν Κῦρον εἰπὼν ἥν.
10. Τί ἐστιν ἐπαγγέλλεται τε καὶ διδάσκει;

2. Συμπληρώστε τα κενά των παρακάτω προτάσεων με τον κατάλληλο τύπο της αντωνυμίας ὅστις, ἥτις, ὅ τι ἥ ὅσπερ:

1. Καὶ τοῖς θεσμοῖς τοῖς ἴδρυμένοις πείσομαι καὶ (ὅστις) ἂν ἄλλους τὸ πλῆθος ἴδρυσεται ὄμιοφρόνως.
2. Δήλωσον πρὸς ἐμὲ πρὸς (ὅστις) χρήζεις κομισθῆναι.
3. Ἔγκωμιάζεις μὲν τὴν τέχνην αὐτοῦ, (ὅστις, θηλ.) δέ ἐστιν οὐκ ἀπεκρίνω.
4. Εἰπὲ καὶ Μενεξένῳ (ὅσπερ, ουδ. πληθ.) καὶ ἐμοὶ λέγεις.
5. Τέταρτον (ὅσπερ, ουδ.) μέγιστον, τὸν μὴ διαφθειρούμενος ὑπὸ τῶν εὐπραγιῶν (= ευεργεσίες) φημὶ φρονύμους εἶναι.

3. Να διαγράψετε τον τύπο που είναι λάθος:

ῷτινι - ὥτινι	αἴστισι - αἴτισι
τινά ή ἄττα - τινά ή ἄττα	οῦς - οὔς
οῦπερ - οὔπερ	ῶσπερ - ὕνπερ
ῶντινων - ὕντινων	ἥνπερ - ἔνπερ

4. Να μεταφερθούν οι προτάσεις στον άλλο αριθμό.

α) Ὄστις σοφός ἐστι διδασκέτω τὸν νέον.

β) Οὗτοι ἐπιβουλεύονται οἴστισιν εὐτυχεῖς εἰσιν.

γ) Οἵτινες μέμφονται ἡμῶν, ἀδικοί εἰσιν.

δ) Λέγε τοῦτο ὥτινι τρόπῳ βούλει.

5. Να συμπληρωθούν τα κενά στις προτάσεις με τον κατάλληλο τύπο της αντωνυμίας:

- Σὺ μὴ θαύμαζε ἐφ' _____ (ὅ, δοτ. πληθ.) λέγομεν.
- Ἐνταῦθα ἦν αῆπος πλήρης ἀγρίων θηρίων _____ (ὅ, ονομ. πληθ.) ἐκεῖνος ἐθήρευεν ἐφ' ἵππου.
- Μέμνησο τῆς εὐεργεσίας _____ (ἥ, γεν. εν.) σὺ ἔτυχες.
- Οὐ τιμῶμεν _____ (δστις, αιτ. εν.) ὑβρίζει τὴν πατρίδα.
- Φοβοῦ τοὺς θεοὺς _____ (δσπερ, ονομ. πληθ.) τιμωροῦσι τοὺς ἀδίκους.
- Κύριος ἀγαπᾶ _____ (δς, αιτ. εν.) παιδεύει.
- Ἡλθον ἐκ τῆς πόλεως πρέσβεις _____ (δστις, ονομ. πληθ.) ἔλεγον ταῦτα.